

ВИЗНАЧЕННЯ КІЛЬКІСНОГО ВМІСТУ ОРГАНІЧНИХ КИСЛОТ У СИРОВИНІ ВОЛОШКИ СИНЬОЇ

Петкова І.Б.¹, Унгурян Л.М.¹, Горяча Л.М.²

¹Кафедра організації та економіки фармації, Одеський національний медичний університет, м. Одеса, Україна

²Кафедра хімії природних сполук і нутриціології, Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна
lilia4252@ukr.net

Одним з класів біологічно активних речовин, які проявляють різнонаправлену фармакологічну активність, є органічні кислоти. Вони знайшли своє використання у медицині, фармації, харчовій промисловості, косметології та інших галузях [2, 3].

Органічні кислоти позитивно впливають на роботу шлунково-кишкового тракту, проявляють протизапальну, антиоксидантну, тонізуючу та протимікробну активність [2, 3].

Волошка синя – однорічна трав'яниста рослина, яка здавна використовується у традиційній медицині.

Оскільки дані щодо органічних кислот волошки синьої у науковій медицині достатньо обмежені, актуальним було провести їх вивчення у сировині цієї рослини.

Метою роботи було кількісне визначення органічних кислот у траві та квітках волошки синьої.

Кількісний вміст суми вільних органічних кислот визначали методом титриметрії за методикою ДФУ, яку наведено у монографії «Шипшини плоди» [1].

У результаті проведеного дослідження встановлено, що більшу кількість органічних кислот накопичувала у траві волошки.

Так, кількісний вміст суми вільних органічних кислот у перерахунку на яблучну кислоту у траві волошки синьої склав $1,37 \pm 0,05$ %, у квітках – $1,07 \pm 0,05$ %.

Література

1. Державна Фармакопея України: в 3 т. / ДП «Український науковий фармакопейний центр якості лікарських засобів». 2-е вид., 1 допов. Х.: Держ. п-во «Український науковий фармакопейний центр якості лікарських засобів», 2016. 360 с.
2. Панасенко О. І., Горяча Л. М., Гуцол В. В. Дослідження органічних кислот у сировині амброзії полинолистої. *Медична та клінічна хімія*. 2018. Т. 20. № 1. С. 16–20.
3. Тринеева О. В., Сливкин А. И., Воропаева С. С. Определение органических кислот в листьях крапивы двудомной. *Вестник ВГУ, серия: Химия. Биология. Фармация*. 2013. № 2. С. 215–219.